Dosar nr. 1-57/2026
(1-26030555-38-1-11032026)

JUDECĂTORIA
ORHEI
SEDIUL REZINA

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

24 iulie 2026 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefieri Corina Cebotari
Doina Condrea

Cu participarea:
Procurorului Ion Bernaz
Apărătorului Ion Șova
Inculpatului Ion Covali

examinând în ședință judiciară publică, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală după învinuirea lui

Covali Ion Nicolae, născut la *****, originar şi domiciliat în or.Rezina, *****,*****, cetăţean al Republicii Moldova, supus militar, studii medii, căsătorit, persoane la întreţinere nu are, neangajat în cîmpul muncii, anterior judecată, cu antecedente penale stinse, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal și art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Procedura de citare a fost legal executată.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 11 martie 2026 până la 24 iulie 2026.

A C O N S T A T A T :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Covali Ion Nicolae la data de 23 februarie 2026, pe la orele 23:40 min, deținând permis de conducere valabil de categoria „Bl, B, C1, C” cu nr. 246500105 din 25.01.2024 a condus autoturismul de model „VAZ 21103” cu n/î ***** prin or. Rezina, str. 31 august 1989, în stare de ebrietate cu grad avansat care conform rezultatului final cu alcooltestul „Drager”, avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,63 mg/1, astfel încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 conform căruia: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Covali Ion Nicolae a comis infracțiunea prevăzută

de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, ” Conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe”, *adică ”conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/1.*

1.2. Tot el, **Covali Ion Nicolae** la data de 05 aprilie 2026, în intervalul de timp cuprins între ora 21:00 min. - 21:45 min., având dreptul de a conduce mijloacele de transport, pentru categoriile/subcategoriile ” B, B1, C, C1 ”, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, încălcând prevederile articolelor 32 pct.4), lit. a), 33 alin.(3), lit. a) a Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131- XVI din 07.06.2007, unde este menționat: ”Participanții la traficul rutier sânt obligați să cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative, și ale actelor normative în vigoare în domeniu ” ; ” Conducătorul de autovehicul este obligat să cunoască și să respecte Regulamentul Circulației Rutiere ”, cât și prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, și anume : pct.3) care prevede - „ participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participant la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sînt provocate de circumstanțe iminente ”; pct. 14 lit. a), potrivit căruia - „ conducătorului îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, pct.45, subpunctul 1), lit. a), b), d) unde este menționat - ” Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori : starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră ”, a urcat la volanul autovehiculului de marca ” Vaz”, model ”21103”, cu număr de înmatriculare *****, de culoare gri și deplasându-se pe una din străzile s. Cinișeuți, raionul Rezina, n-a adaptat viteza de deplasare la condițiile rutiere, timp de noapte, din care cauză nu s-a isprăvit cu conducerea autovehiculului, tamponându-se într-un pilon din beton armat de lângă partea carosabilă, după care autovehiculul a fost proiectat în poarta unei gospodării, primind defecte tehnice vădite. În cadrul cercetării accidentului rutier de către ofițerul de sistematizare a circulației rutiere al Serviciului Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere al Inspectoratului de Poliție Rezina (OSCR al SST și AR a IP Rezina), inspector principal Andrei Cornilov, în timpul discuției cu conducătorul auto - Covali Ion Nicolae, din cavitatea bucală a acestuia, a simțit miros de alcool și bănuindu-1 în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool, i-a propus lui Ion Covali să fie testat cu analizatorul concentrației de etanol în aer, de tip Alcotest 6820, nr. ARNH-0454, ’’Drager”, al cărui rezultat a fost de 1,11 mg/1, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Covali Ion Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, ” Conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe”, *adică ”conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/1.*

1.3. Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 16 iunie 2026, s-a dispus conexarea cauzei penale nr. 1-57/26 privind învinuirea lui Covali Ion de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, cu cauza penală nr. 1-89/2026 privind învinuirea lui Covali Ion de

comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, pentru judecare într-o procedură unică, atribuindu-i numărul de înregistrare 1-57/2026.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Covali Ion a înaintat o cerere, semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitorii, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate şi nu solicită administrarea altor probe noi.

2.2. În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina în comiterea faptelor incriminate.

La fel, apărătorul Ion Șova, care acționează în interesele inculpatului Covali Ion, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acestora, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Ion Bernaz, în ședință de judecată a considerat posibil admiterea cererii şi examinarea cauzei în procedură simplificată.

2.3. Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364[1], alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364[1], alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

2.4. Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată, remarcând faptul că semnătura inculpatului Covali Ion din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în şedinţă de judecată, iar conţinutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminată lui, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Covali Ion cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală ”*judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu*”. Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra,* cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitorii au condiționat admiterea cererii

inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarelor, a constat că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriile în spețe sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanţa precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunţat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecinţele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat cerere autenticată în acest sens, a susţinut-o în prezenţa apărătorului, fiind notificat inclusiv despre consecinţele examinării cauzei în procedură simplificată.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

3. În şedinţă de judecată, inculpatul Covali Ion, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a indicat că pe primul epizod la data de 23 februarie 2026 la ora 15:00, a servit băuturi alcoolice, iar la un moment dat a fost telefonat de o persoană cu solicitarea ca să-l ducă pînă la pod la Rîbnița. Astfel, el s-a deplasat cu automobilul de model VAZ21103, cu n/î XGW529 spre ATB, ulterior a fost stopat de echipajul de poliție. A suflat în apartul Drager, iar concentrația de alcool în aerul expirat era de 0,63 mg/l. A fost deacord cu rezultatul Drager, i s-a ridicat imediat permisul de conducere. Pe al doilea epizod a menționat că, la data de 05.04.2026 a luat o persoană pe nume Vadim, care s-a urcat la volanul automobilului și a plecat în sat. Gordinești pentru a face curățenie la cimitir. Apoi s-au dus în sat, s-a întîlnit cu prieteni și a servit băuturi alcoolice. Pe la ora 19:00 s-au întors înapoi în oraș, iar la volan iarăși era Vadim, a parcat mașina la parcarea din or. Rezina și a apoi adorit să plece la domiciliu său, iar el s-a dus la potrbagaj și a luat un instrument electric. După asta l-a telefonat un prieten din sat.Cinișeuți și i-a comunicat că dacă poate să se ducă la el în ospeție. Astfel, s-a urcat la volan automobilului și a plecat la Cinișeuți. A ieșit la traseu, după care s-a deplasat pe drum de țară spre pădure în sat. Cinișeuți, însă nu a reușit să ajungă la fața locului, a pierdut controlul volanului și a lovit într-un pilon de beton. Între timp la fața locului a venit echipajul de poliție, dar cine a sunat la poliție nu cunoaște. Accidentul s-a întîmplat în s. Cinișeuți. A suflat în apartul Drager, unde concentrația de alcool în aerul expirat era de 1, și ceva mg./l. La fața locului a fost salvarea și l-a transportat la spitalul raional Rezina. După aceea nu s-a mai urcat la volanul automobilului, a reparat prejudicial cauzat. Regretă de cele comise. Menționează că, posibil să fi văzut un echipaj de poliție la momentul accidentului. A mai indicat că, nu are surse financiare destule ca să achite amenda. Menționează că a fost la ședința de judecată, cînd i s-a luat permisul de conducere. Din

anul 2024 deține permis de conducere. Automobilul l-a vîndut. Nu mai ține minte dacă era vre-o urgență ca să plece la Cinișeuți în stare de ebrietate.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică.

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

4.2. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

4.3. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Covali Ion a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* şi *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței şi Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul

apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4.4. Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Covali Ion își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

4.4.1. Pe epizodul din 23.02.2026:

- ***declarațiile martorului Nalbuș Nicolae,*** *oferite la faza de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, potrivit cărora,* , la data de 23.02.2026, ora 08:00 până la data de 24.02.2026, ora 08:00, a fost implicat în serviciu conform graficului prestabilit. Aproximativ pe la ora 23:30 min., în timp ce patrula pe strada 27 August din or. Rezina, a observat un automobil de model VAZ 21103, cu numerele de înmatriculare *****, care se deplasa neuniform pe traseu, astfel automobilul vizat a fost stopat. În continuare, apropiindu-se de unitatea de transport indicată, a stabilit că la volanul automobilului se afla o persoană de gen masculin, acesta era de unul singur în automobil. Discutând cu conducătorul auto i-a solicitat actele, pentru a fi verificate, la care acesta a prezentat actele automobilului și permisul de conducere, în urma la ce a stabilit că conducătorul auto era cet. Covali Ion. Discutând cu ultimul din cavitatea bucală se simțea miros puternic de alcool, astfel l-a suspectat că a condus unitatea de transport în stare de ebrietate alcoolică, la care i-a propus de a fi testat cu aparatul din dotare Drager, pentru a-i stabili gradul de alcoolemie, la care ultimul a fost deacord. În continuare, conducătorul auto Covali Ion fiind testat cu ajutorul aparatului Drager din dotare s-a stabilit că avea o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,63 mg/1 alcool, la care ultimul a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, automobilul fiind ridicat și transportat la parcarea specială din mun. Orhei. Fiind propus cet. Covali Ion de a-i fi prelevate probele biologice, acesta a refuzat (f. d. 21, vol.I);

- ***prin procesul-verbal de efectuare a testării alcolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic și tichetul Drager nr. 3206 din 23.02.2026, ora 23:51 min*** - conform căruia a fost testat Covali Ion care avea rezultatul final de 0,63 mg/1 (f. d.7, 24, vol.I);

- prin procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică /narcotică din 24.02.2026 (f.d.8, vol.I);

- prin procesul-verbal de examinare a obiectului în cadrul căreia au fost examinate obiectele: un plic din hîrtie, de culoare albă, cu dimensiunea de 21,4 x 16,5 cm, pe partea recto a plicului este prezentă inscripția manuscrisă de culoare albastră "În acest plic a fost împachetat și sigilat un disc DVD-R ce conție înegistrări video din data de 23.02.2026, privind testarea alcoolscopică a cet. Covali Ion, a.n. 1969". De partea verso a plicului este prezentă inscripția manuscrisă "semnătură" și impresiunea ștampilei IP Rezina "PENTRU PACHETE", amplasată în așa mod ca margina de mijloc a sigilei coincide cu locul încleierii plicului, excluzînd în așa mod deschiderea neautorizată a acestuia. În interiorul plicului de hîrtie se află un disc DVD-R de culoare albă. Discul este confecționat din policarbonat cu o grosime de 1,2 mm și diametru 120 mm. în centrul discului se află o gaură cu diametru de 15 mm. Discul dat fiind introdus în dispozitivul de citire a discurilor al calculatorului de serviciu de model DELL, se trei fișiere video în format "MP4". Primul fișier are denumirea de „video_2026-02-26_08-11-41", cu capacitatea de 102 MB. Acest fișier fiind deschis cu ajutorul programei de redare video Windows Media, reprezintă o înregistrare video cu o durată de 04:12 secunde. Din primele secunde a înregistrării se observă că înregistrarea are loc pe timp de noapte, în condiții de iluminare artificială redusă. În câmpul vizual al camerei se observă o unitate de transport

staționată. La volanul acesteia se află o persoană de gen masculin, care a fost identificat ca cet. Covali Ion. Angajatul poliției îi solicită conducătorului auto prezentarea actelor, iar acesta refuză prezentarea actelor, invocând diverse motive. Ulterior, angajatul poliției solicită conducătorului auto să fie supus testării cu aparatul din dotare Drager, iar conducătorul auto își exprimă acordul. Astfel, îi este solicitat de către polițist de a se apropia de unitatea de transport de serviciu, apoi i se înmânâ fiola pentru aparatul de testare, cet. Covali Ion desigilează fiola, după care i-o oferă polițistului pentru a fi montată la aparat. Conducătorul auto efectuează suflarea în aparatul Drager, iar rezultatul final a indicat o concentrație de 0,63 mg/1 alcool în aerul expirat (f.d.27, vol.I);

- prin procesul-verbal de examinare a documentului în cadrul căreia au fost examinat documentul: un bon de culoare albă, pe care este imprimat cu scris de tipar de culoare neagră și completat cu scris de mîină de culoare albastră: or. Rezina, locul unde are loc măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat. Tipul mijlocului de măsurare Alcotest 6820, cu numărul de fabricare Seria nr. ARNH - 0454; Numărul de fabricare a printerului ARNH-0161; Numărul testului/ tichetului 3206; data, luna, anul, ora, 23.02.2026, 23:51; numele persoanei testate, Covali, prenumele persoanei testate, Ion, data, luna, anul nașterii persoanei testate *****; numele, prenumele, și semnătura persoanei care efectuează măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat, Nalbuș; concetrația de alcool în aerul expirat de persoana testată, 0,63 mg/1; Semnătura persoanei testate, (manuscris cu pix de culoare albastră, semnătura) (f.d. 22-23, vol.I);

4.4.2. Pe epizodul din 05.04.2026.

- ***declarațiile martorului Stratu Sergiu,*** *oferite la faza de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, potrivit cărora,* la data de 05.04.2026 fiind implicat în serviciu, cu unitatea de transport de model Dacia, model Duster cu număr de înmatriculare MAI 9887, împreună cu agent șef, Vasile Doroș, patrulau pe străzile satului Cinișeuți, r-nul Rezina. Aici au observat un automobil de model VAZ, care se deplasa neuniform. Ulterior, au pus în funcțiune girofarul, s-au întors după el, în timp ce au făcut manevra de întoarcere, fiindcă drumul era îngust, acel automobil deja era lovit într-un pilon. S-au apropiat de automobil, la volanul căruia se afla o persoană de gen masculin, unde l-au întrebat cum se simte și dacă totul este bine, la care ultimul a spus că totul este bine dar nu ține minte de unde vine. Atunci au solicitat serviciul accidente rutiere, pentru a documenta cazul. Cerând actele la control, conducătorul auto a spus că nu deținea nici un act, dar din spuse a auzit că-l cheamă Ion. Când a venit colegul Cornilov Andrei, conducătorul fost supus testului Drager, rezultatul final fiind de 1,11 mg/1 și a documentat cazul. Ulterior, conducătorul a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport de către Cornilov Andrei, iar automibulul a fost transportat la parcarea specială din or. Orhei (f.d.38, vol.II);

- ***declarațiile martorului Doroș Vasile,*** *oferite la faza de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată,* care a depus declarații similare cu ale martorului Stratu Sergiu (f.d.39, vol.II);

- ***declarațiile martorului Cornilov Andrei,*** *oferite la faza de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, potrivit cărora,* la 05.04.2026, a fost implicat în serviciu, cu unitatea de transport de model Dacia Duster cu număr de înmatriculare MAI 9963, de unul singur. A fost apelat de către angajații INSP, în componența căruia se afla Doroș Vasile și Stratu Sergiu, care a comunicat că în satul Cinișeuți, r-nul Rezina s-a produs accident rutier, posibil șoferul automobilului se afla în stare de ebrietate. Ulterior, deplasându-se la fața locului, a stabilit că faptele s-au adeverit, pe partea dreaptă conform direcției de deplasare, era automobilul de model VAZ 2110, de culoare sură, la volanul căruia se afla cet. Covali Ion, a.n. 1969, domiciliat în s. Cinișeuți, r-nul Rezina, era deja poziționat lateral pe partea carosabilului, cu fața spre pilonul de

lumină și spre poarta unei gospodării. În automobil se afla conducătorul propriu-zis, Covali Ion, fiind într-o stare practic conștient. În urma cercetării mult aspectuale a accidentului dat, a stabilit că cet. Covali Ion, a.n. 1969, în timp ce se deplasa pe una din străzile s. Cinișeuți, r-nul Rezina, fiind pe fonul stării de ebrietate, nu a ținut cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția a tamponat într-un pilon din beton și în poarta gospodăriei ce aparține cet. Botnari Parascovia, unde la moment nu locuiește nimeni. Ulterior, conducătorul auto Covali Ion a fost supus testării alcoolscopice, rezultatul final fiind de 1,11 mg/1. Conducătorul a fost înlăturat de la conducerea automobilului, iar mijlocul de transport de model VAZ 2110, a fost transportat la parcarea specială din or. Orhei. Din spusele conducătorului, el se simțea rău, avea dureri în piept și a fost solicitată ambulanța, pentru acordarea ajutorului medical, iar ulterior a fost transportat la spitalul raional Rezina (f.d.40, vol.II);

- prin procesul - verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 05.04.2026, întocmit de către agentul constatator OSCR al SST și AR al SSP al Inspectoratului de Poliție Rezina, inspector principal Cornilov Andrei, cu schița accidentului rutier și foto-tabel (f.d.11-18, vol.II);

- prin procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică / narcotică din 05.04.2026, prin care agentul constatator OSCR al SST și AR al SSP al Inspectoratului de Poliție Rezina, inspector principal Cornilov Andrei a constatat faptul conducerii mijlocului de transport, VAZ 21103, cu număr de înmatriculare *****, de către conducătorul auto Covali Ion Nicolae, a.n. *****, în stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool cu depășirea limitei de 0,35 mg/1, fiindcă concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de acesta era de -1,11 mg/1 (f.d.20, vol.II);

- prin rezultatul testului alcoolscopic din 05.04.2026, ora 21:49 min., efectuat la alcotestul "Drager", 6820, Seria Nr. ARNH 0454, unde este indicat că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către cet. Covali Ion Nicolae, a.n. *****, constituie -1,11 mg/litru. Rezultatul la alcootestul ”Drager” 6820, Seria Nr. ARNH 0454, număr test - 3272, fiind recunoscut prin ordonanța ofițerului de urmărire penală al SUP a 1P Rezina, Alivina Berghii din 06.04.2026, în calitate de document, cu anexarea lui la materialele dosarului penal (f.d.27-28, vol.II);

- prin procesul-verbal de cercetare a obiectului / documentului din 06.04.2026, în cadrul căruia de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Rezina, Alivina Berghii s-a examinat tichetul ”Drager” 6820, Seria Nr. ARNH 0454, număr testului - 3272 din data de 05.04.2026, ora 21:49 min., conform căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de cet. Covali Ion Nicolae, a.n. *****, constituie 1,11 mg/1. (f.d.29, vol.II);

- prin procesul -verbal de cercetare obiectulor/documentelor din 10.04.2026, în cadrul căruia de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Rezina, Alivina Berghii s-a examinat informația privind deținerea permisul de conducere eliberat pe numele cet. Covali Ion cu nr. 246500105, pentru categoriile ” B1,B, C1,C ”. Datorii nu are, puncte de penalizare- zero, privat- NU, în orientare- Nu (f.d.30-32, vol.II);

- prin procesul-verbal examinare a obiectului din 09.04.2026, în cadrul căreia de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Rezina, Alivina Berghii a fost examinat un plic din hîrtie, de culoare albă, cu dimensiunea de 21,4 x 16,5 cm, pe partea recto a plicului este prezentă inscripția manuscrisă de culoare albastră “/fn acest plic a fost împachetat și sigilat un disc CD-R pe care se conține înregistrarea video, privind refuzul testării alcoolscopice de către Covali Ion”. De partea verso a plicului este prezentă inscripția manuscrisă ’’semnătura” și impresiunea ștampilei IP Rezina “PENTRU PACHETE”, amplasată în așa mod ca marginea de mijloc a

sigilii coincide cu locul încleierii plicului, excluzând în așa mod deschiderea neautorizată a acestuia. În interiorul plicului de hârtie se află un disc CD-R de culoare albă. Discul dat fiind introdus în dispozitivul de citire a discurilor al calculatorului de serviciu de model LOC și un fișier video în format "MP4". Fișierul are denumirea de "video_2026-04- 09_09-05-00.mp4", cu capacitatea de 28,0 MB. Acest fișier fiind deschis cu ajutorul programei de redare video Windows Media, reprezintă o înregistrare video cu o durată de 01:18 secunde. Din primele secunde se observă că înregistrarea are loc pe timp de noapte, la lumina farurilor de la automobil. În vizorul camerei se observă prezența cet. Covali Ion și angajatul poliției. Din primele secunde a filmării, se observă cum angajatul poliției aduce la cunoștință conducătorului despre faptul că este necesar de a efectua o suflare în aparatul Drager, iar conducătorul vizibil se observa în stare de ebrietate. La 0,32 secunde, conducătorul efectuează o suflare în fiola aparatului Drager, iar în minutul 0,49, apare rezultatul final pe un ecran mic al aparatului Drager, ca fiind 1,11 mg/1, iar angajatul poliție accentuează cu voce rezultatul 1,11 mg/1, după care întreabă conducătorul dacă rezultatul este a dumnealui, iar conducătorul confirmă acel rezultat ca fiind al lui. Ca urmare, angajatul poliție întreabă conducătorul când a mai fost stopat de poliție, iar ultimul a răspuns că nu a mai fost (f.d.36, vol.II).

4.5. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

4.6. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii

și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanțelor de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriilor, acțiunile lui Covali Ion au fost încadrate juridic în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *„Conducerea mijlocului de transport cu depășirea limitelor de alcool admisibile sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe”, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/1.”,* iar faptele au fost comise la 23 februarie 2026, aproximativ în jurul orelor 23:40, și la 05 aprilie 2026, în jurul orei 21:00-21:45.

În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpatului Covali Ion, oferite în instanţa de judecată, care de altfel a recunoscut integral vina în comiterea faptelor, oferind detalii semnifiante concordante acuzaţiei aduse, în coraport cu declarațiile martorilor şi cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că au avut loc faptele prejudiciabile, care au fost săvârşite de inculpat cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Astfel, apreciind probele, instanţa statuează că, în mod evident s-a constatat conducerea mijlocului de transport de către inculpat în stare de ebrietate şi refuzul lui de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate, acțiune săvârșită de Covali Ion cu intenţie directă, avându-se în vedere aspectul volitiv şi intelectiv la săvârşirea infracţiunii.

4.7. ***Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală***, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”*.

4.8. În speță, instanţa constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport

să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului circulaţiei rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei.

La rândul său, art.18 al Legii privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 7 iunie 2007 stabileşte, că pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să corespundă normelor minime privind aptitudinile fizice şi mintale necesare pentru a poseda dreptul de a conduce vehicule din categoria sau subcategoria vehiculului condus, aprobate de către Guvern, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

La caz, instanţa de judecată apreciază că Covali Ion a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier prin faptul că a condus o perioadă nedeterminată de timp până la data de 23 februarie 2026, pe la orele 23:40 min, autoturismul de model „VAZ 21103” cu n/î ***** prin or. Rezina, str. 31 august 1989, în stare de ebrietate cu grad avansat care conform rezultatului final cu alcooltestul „Drager”, avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,63 mg/1, astfel încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 conform căruia: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice”. După care iarăși a condus o perioadă nedeterminată de timp până la data de 05 aprilie 2026, în intervalul de timp cuprins între ora 21:00 min. - 21:45 min, autoturismul de model „VAZ 21103” cu n/î ***** pe una din străzile s. Cinișeuți, raionul Rezina, în stare de ebrietate cu grad avansat care conform rezultatului final cu alcooltestul „Drager”, avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 1.11 mg/1, astfel încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 conform căruia: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice”.

Totodată, infracțiunea prevăzută la art.264[1] alin.(1) Cod penal este una formală, care se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, pe un drum public şi care deţine permis de conducere, prin ce se întregește latura obiectivă a componenţei de infracţiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunilor pe abele epizoade de către inculpatul Covali Ion.

De asemenea, instanţa explică motivul infracţiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate provocată de alcool cu grad avansat.

Astfel, în rezultatul acestor convingeri, inculpatul Covali Ion a decis şi a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, fără să ofere o explicaţie plauzibilă care ar fi determinat-o să comită fapta imputată, eventual în lipsa unei intenţii şi confirmând de altfel personal faptul dat.

În concluzie, inculpatul a manifestat o deosebită indiferenţă faţă de condiţiile imperative ale legii, care interzic atât aflarea acestuia la volan în stare de ebrietate, dar şi conducerea acestuia, deţinând la acel moment actul permisiv care îi oferă acest drept, la caz a permisului de conducere solicitat de agentul constatator, ce denotă că aceasta conştientiza caracterul ilicit al acţiunilor sale.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani şi deţine permis de conducere.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca Covali Ion Nicolae să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. **264[1] alin. (1) din Codul penal,** pentru ambele epizoade, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Covali Ion Nicolae a comis infracţiunile cu vinovăţie.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile lui Covali Ion Nicolae şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

4.9. În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă şi motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului circulaţiei rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, de prevederile Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 şi de art. 264[1] din Codul penal, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Covali Ion Nicolae sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale componenţei de infracţiune prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Cod penal al RM – *„conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l”* şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

5.1. De către acuzatorul de stat Ion Bernaz, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Covali Ion Nicolae vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal (epizodul din 23.02.2026) cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1800 unități convenționale, în baza art. 264[1] alin. (1) din Codul penal (epizodul din 05.04.2026) cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1800 unități convenționale, iar în conformitate cu prevederile 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate a-i stabili lui Covali Ion Nicolae pedeapsă definitivă cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apărătorul Ion Șova a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în mărime minimă și cu aplicarea art.90 Cod penal, or inculpatul nu deține surse financiare pentru a executa o pedeapsă sub formă de amendă.

La rândul său, inculpatul Covali Ion Nicolae în ultimul cuvânt a indicat că îi pare rău de cele comise, nu va mai proceda așa, solicită aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în mărime minimă și cu aplicarea art.90 Cod penal.

5.2. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea

unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

5.3. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Covali Ion Nicolae face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securităţii circulaţiei mijloacelor de transport pe drumurile publice, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport.

Circumstanțe atenuante, prevăzute la art. 76 din Codul penal, și circumstanțe agravante, menținute la art.77 Cod penal, instanța de judecată nu a reținut.

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364[1] din Codul de procedură penală coroborat cu art. 80[1] alin.(2) din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare, concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Covali Ion Nicolae de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 264[1] alin. (1) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă cu amendă de la 1500 la 2500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport..

În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (2) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă în cuantum *minim de 1500 unități convenționale* și cuantum maxim *de până la 1875 unități convenționale*, iar pentru pedeapsa cu închisoare în cuantum *minim de 1 an* și cuantum maxim *de până la 2 ani și 3 luni închisoare*

Reieșind din cele menționate, având în vedere personalitatea inculpatului și anume la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.44, vol.I), nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d.46,47, vol.I), anterior judecat cu antecedente penale stinse (f.d.48-59, vol.I), a fost atras la răspundere contravențională, sancțiunea fiind executată (f.d.59, vol.I), a reparat prejudiciu ca urmare a faptei comise pe 05.04.2026.

La caz instanța de judecată reține că acuzatorul a pledat în vederea stabilirii unei pedepse sub formă de amendă fără și motiva solicitarea, la avocatul și inculpatul au obiectat solicitînd

aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare și cu aplicare aart.90 Cod penal, invocînd că inculpatul va fi în imposibilitate de a executa pedeapsa cu amendă.

Avînd în vedere cele menționate supra, precum și faptul că inculpatul a comis faptele într-o perioadă scurtă de timp, intenționat a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, după ce i-a fost ridicat permisul de conducere la 26.02.2026, repetat a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate și a comis un accident rutier, luînd în considerare și personalitatea inculpatului, instanța de judecată consideră necesar de a-i fi aplicată inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, or pedeapsa cu amendă va fi una prea blîndă și nu își va atinge scopul prevăzut de lege.

Respectiv, instanța va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal (epizodul din 23.02.2026), ținând cont de prevederile art. 364^1 din Codul de procedură penală şi a art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, o pedeapsă sub formă de închisoare în mărime de 1 an și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal (epizodul din 05.04.2026) o pedeapsă sub formă de închisoare în mărime de 1 an.

Potrivit prevederilor art.84 alin.(1) din Codul penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani şi în privinţa minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa îi va stabili lui Covali Ion Nicolae o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului pentru comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, dispune executarea pedepselor în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, reieşind din caracterul imperativ al normei penale prevăzute la art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b^1) şi art. 65^1 alin. (3) din Codul penal, va aplica şi pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

Obligativitatea pedepsei complementare este motivată şi prin decizia Curţii Constituţionale de inadmisibilitate din 4 august 2020, care în par. 30 statuează că legiuitorul a optat pentru o pedeapsă mai aspră constituită din pedeapsa principală și pedeapsa complementară obligatorie.

5.4. Referitor la solicitarea apărării privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal și anume *suspendarea integrală a executării pedepsei sub formă de închisoare*, instanța de judecată o consideră ca fiind neîntemeiată, or aplicarea în prezenta speță a mecanismului condamnării cu suspendarea condiţionată integrală a executării pedepsei, nu-şi va atinge scopul, iar inculpatul nu va conștientiza gravitatea acţiunilor sale care sunt în esență periculoase pentru societate, iar în pofida acestui fapt, nu și-a făcut concluziile necesare, nu a

mers pe calea corijării și a continuat să comită din nou infracțiuni similare, lucru ce este inadmisibil într-un stat de drept.

Însă la caz instanţa consideră că este imperios necesar şi în drept să aplice în privinţa lui Covali Ion Nicolae a prevederile părţii generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90^1 din Codul penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana, care are la întreținere doi copii minori şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracţiuni, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, faţă de cele comise şi cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă din momentul descoperirii ei.

Potrivit art. 90^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parţială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, precum şi motivele condamnării cu suspendarea parţială a executării pedepsei, astfel că prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90^1 din Codul penal în partea suspendării condiţionate a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Aşadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului Covali Ion Nicolae, de pericolul social al infracțiunii săvârșite, care este unul sporit, de vârsta pe care o are inculpatul, instanţa consideră că corijarea şi reeducarea inculpatului poate avea loc parțial fără izolarea sa de societate, cu suspendarea parţială a executării a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil, dar totodată reieşind din gravitatea infracţiunii comise, acesta urmează să execute parţial sancţiunea aplicată cu detenţie în penitenciar de tip semiînchis.

Aşadar, instanţa reține că instituția suspendării parţiale a executării pedepsei cu închisoare nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condiţiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, s-a pronunţat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga şi alţii împotriva Ungariei, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski împotriva Poloniei, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou împotriva Ciprului, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 108).

La rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, alternativele la pedeapsa cu închisoarea ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil şi prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu anumite tipuri de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual (norma A.8) şi mai mult, caracterul de ultimum remedium al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată (normele B.2 şi B.5 ale Recomandării nr. R(92)17).

În acest context, instanţa statuează în privinţa suspendării parţiale a executării pedepsei cu închisoare în privinţa inculpatului Covali Ion Nicolae, acesta urmând să execute pedeapsa cu închisoare reduse cu 1 an, adică pentru o perioadă de 6 luni, cu ispăşirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, în aşa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare, iar restul pedepsei în cuantum de 1 an se va suspenda condiţionat, pe o perioadă de probaţiune de 2 ani.

De asemenea, în conformitate cu prevederile alin. (5) din art. 90^1 al Codului penal, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanţa îl va obliga pe Covali Ion Nicolae, ca în conformitate cu art. 90 alin. (6) din Codul penal, în perioada de probaţiune: să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; să participe la programe probaţionale.

În subsidiar, instanţa explică inculpatului Covali Ion Nicolae că, reieşind din prevederile art. 90^1 alin. (6) şi (7) din Codul penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea parţială a executării pedepsei cu închisoare săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, în termenul de probă o nouă infracţiune intenţionată sau încalcă în mod sistematic obligaţiile stabilite, instanţa de judecată îi stabileşte o pedeapsă în condiţiile art. 85 dacă, după caz, nu sânt aplicabile prevederile alin. (7) din prezentul articol.

Respectiv, ultimul articol stipulează că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, în termenul de probă o infracţiune din imprudenţă sau o infracţiune intenţionată uşoară sau mai puţin gravă, problema anulării sau menţinerii condamnării cu suspendarea parţială a executării pedepsei cu închisoare se soluţionează de către instanţa de judecată, la demersul organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei.

Concomitent, reieşind din faptul condamnării inculpatului la o pedeapsă cu închisoare, care urmează a fi executată parțial, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Covali Ion Nicolae se va calcula din momentul reținerii sale.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

6.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

6.2. La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanțele ofițerului de urmărire penală din 26 februarie 2026 și 09 aprilie 2026 au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte suportul material de informație de tip DVD-R pe care este stocată înregistrarea video, cu privire la testarea alcoolscopică a conducătorului Covali Ion Nicolae din 23.02.2026 și suportul material de

informație de tip CD-R pe care este stocată înregistrarea video, cu privire la testarea alcoolscopică a conducătorului Covali Ion Nicolae din 05.04.2026 (vol.I, f.d.28-29; vol.II, f.d.35, 37).

Similar, prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26.02.2026 a fost ridicat permisul de conducere valabil de categoria „Bl, B, C1, C" cu nr. 246500105 din 25.01.2024 pe numele lui Covali Ion Nicolae (vol.I, f.d. 37).

6.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Iar conform art. 162 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora.

Art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

6.4. Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, un plic, ce conține suportul material de informație de tip DVD-R, pe care este stocată înregistrarea video, cu privire la testarea alcoolscopică a conducătorului Covali Ion Nicolae din 23.02.2026, și plicul, ce conține suportul material de informație de tip CD-R pe care este stocată înregistrarea video, , cu privire la testarea alcoolscopică a conducătorului Covali Ion Nicolae din 05.04.2026, urmează să se păstrează în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că corpurile delicte descris supra, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

6.5. Concomitent, instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce vehicule, în termen de pînă la 10 zile, solicită autorităţii competente înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule şi remit către aceasta permisele de conducere ridicate pentru anularea lor. După înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule, permisele de conducere digitale devin indisponibile, fapt comunicat în procesul de verificare a acestora.

Prin urmare, permisul de conducere valabil de categoria „Bl, B, C1, C" cu nr. 246500105 din 25.01.2024 pe numele lui Covali Ion, care a fost ridicat provizoriu prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26.02.2026 și care se păstrează la materialele cauzei, urmează a fi remise Agenției Servicii Publice pentru a pune în executare conform prevederilor legale, în termen de 10 zile din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Cu referire la măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventive, ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

7.2. La caz, instanţa remarcă că în privinţa inculpatului Covali Ion la data de 15 aprilie 2026 a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile. (vol.II, f.d. 70-71).

7.3. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

7.4. Instanța remarcă, că inculpatul Covali Ion și-a recunoscut vina, se căiește de cele săvârșite, se caracterizeaz pozitiv.

7.5. Elucidând cele expuse supra, instanţa găsește de cuviință, că până la rămânerea definitivă a sentinței, a aplica în privința inculpatului Covali Ion măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

8. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 70, 80^1, 84, 90^1 din Codul penal, articolelor 340, 364^1, 384-389, 392-395 și 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat Covali Ion Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal (pe episodul din 23 februarie 2026), se condamnă, iar cu aplicarea art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se recunoaște vinovat Covali Ion Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal (pe episodul din 05 aprilie 2026), se condamnă și cu aplicarea art. 80^1 alin. (2) din Codul penal i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă, se aplică lui Covali Ion Nicolae o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu prevederile art. 90^1 din Codul penal, Covali Ion Nicolae va executa pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea restului pedepsei aplicate cu închisoare pe un termen de 1 (un) an, se suspendă parţial pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit art. 90^1 alin. (5) din Codul penal, se obligă Covali Ion ca în perioada de probaţiune:

- să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;

- să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

- să participe la programe probaţionale.

Controlul asupra executării de către Covali Ion a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă în perioada de probațiune, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul de executare a pedepsei în privinţa lui Covali Ion se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe și reținerii condamnatului.

Se aplică în privința lui Covali Ion măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până la intrarea sentinței în vigoare.

Corpurile delicte – suporturile materiale de informație de tip DVD-R și CD-R anexate la materialele cauzei, după intrarea sentinţei în vigoare urmează a fi păstrate la materialele dosarului.

Permisul de conducere valabil de categoria „Bl, B, C1, C” cu nr. 246500105 din 25.01.2024 pe numele lui Covali Ion, se remite Agenției Servicii Publice pentru a pune în executare conform prevederilor legale, în termen de 10 (zece) zile, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**